

The Holy See

GIUBILEO STRAORDINARIO DELLA MISERICORDIA

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA JUBILEUSZOWA

18 czerwca 2016 r. [\[Multimedia\]](#)

Nawrócenie i odpuszczenie grzechów

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus ukazywał się parokrotnie swoim uczniom, zanim wstąpił do chwały Ojca. Fragment Ewangelii, który usłyszeliśmy przed chwilą (Łk 24, 45-48), opowiada o jednym z tych objawień, w czasie którego Pan wskazuje na zasadniczą treść orędzia, jakie apostołowie mieli nieść światu. Możemy je podsumować w dwóch słowach: «nawrócenie» i «odpuszczenie grzechów». Są to dwa aspekty charakteryzujące miłosierdzie Boga, który troszczy się o nas z miłością. Dzisiaj rozważymy *nawrócenie*.

Czym jest nawrócenie? Jest ono obecne w całej Biblii, a zwłaszcza w przepowiadaniu proroków, którzy nieustannie nawołują lud, by «powrócił do Pana» i prosił Go o przebaczenie i zmienił styl życia. Według proroków, nawrócenie oznacza zmianę kierunku i ponowne zwrócenie się do Pana, opierając się na pewności, że On nas miłuje, a Jego miłość jest zawsze wierna. Powrócenie do Pana.

Jezus uczynił nawrócenie pierwszym słowem swego przepowiadania: «Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię» (Mk 1, 15). Z tym właśnie orędziem zwraca się On do ludu, prosząc o przyjęcie Jego Słowa jako ostatecznego i definitywnego, które Ojciec kieruje do ludzkości (por. Mk 12, 1-11). W porównaniu z nauczaniem proroków Jezus kładzie jeszcze większy nacisk na wewnętrzny wymiar nawrócenia. Obejmuje ono bowiem całą osobę, serce i umysł, aby stała się nowym stworzeniem, nową osobą. Przemienia się serce i człowiek się odnawia.

Kiedy Jezus wzywa do nawrócenia, nie przyjmuje postawy sędziego, ale czyni to z pozycji bliskości, zaczynając od dzielenia ludzkiej kondycji, a zatem drogi, domu, stołu... Miłosierdzie dla tych, którzy potrzebowali przemiany życia, realizowało się poprzez Jego życzliwą obecność, aby każdego włączyć w Jego historię zbawienia. Jezus przekonywał ludzi swoją życzliwością, miłością i przez tę swoją postawę dotykał dogłębnie ludzkich serc, a osoby te czuły się przyciągane miłością Boga i pobudzane do przemiany swego życia. Na przykład nawrócenie Mateusza (por. Mt 9, 9-13) i Zacheusza (por. Łk 19, 1-10) dokonało się właśnie w ten sposób, ponieważ odczuli, że są miłowani przez Jezusa, a za Jego pośrednictwem przez Ojca. Prawdziwe nawrócenie zachodzi wówczas, gdy przyjmujemy dar łaski; wyraźnym znakiem jego autentyczności jest to, że zdajemy sobie sprawę z potrzeb braci i jesteśmy gotowi im zaradzać.

Drodzy bracia i siostry, ileż razy także my odczuwamy potrzebę przemiany, która objęłaby całą naszą osobę! Ileż razy mówimy sobie: «Muszę się zmienić, nie mogę tak dalej żyć... Jeśli będę dalej szedł tą drogą, to moje życie będzie bezowocne, bezużyteczne, nie będę szczęśliwy». Jakże często nachodzą nas takie myśli, jakże często!... Przy nas jest Jezus z wyciągniętą ręką i mówi do nas: «Przyjdź, przyjdź do mnie. To ja wykonam pracę: przemienię twoje serce, przemienię twoje życie, uczynię cię szczęśliwym». Ale czy my w to wierzymy, czy nie? Wierzymy czy nie? Jak myślicie — czy w to wierzycie, czy też nie? Mniej okłasków, a więcej głosu: wierzycie czy nie wierzycie? [ludzie odpowiadają: «tak!»]. Jest tak. Jezus, który jest przy nas, zachęca nas do przemiany życia. To On wraz z Duchem Świętym zasiewa w nas ową troskę o to, by zmienić życie i stać się nieco lepszymi. Idźmy zatem za tą zachętą Pana i nie stawiamy oporu, bo tylko jeśli otwieramy się na Jego miłosierdzie, znajdujemy prawdziwe życie i prawdziwą radość. Musimy tylko otworzyć szeroko drzwi, a On uczyni całą resztę, On czyni wszystko, my jednak musimy otworzyć szeroko serce, aby On mógł nas uleczyć i prowadzić naprzód. Zapewniam was, że będziemy szczęśliwsi! Dziękuję!

Do Polaków:

Słowo serdecznego pozdrowienia kieruję do pielgrzymów polskich. Dzisiaj ponownie usłyszeliśmy wezwanie Chrystusa: «Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» (Mk 1, 15). To poważne wezwanie, zobowiązujące, dotyczy każdego! Niech wzbudzi w nas pragnienie przemiany życia. Odnowieni w duchu, bądźmy dla świata ewangelicznym zaczynem prawdy, przebaczenia, miłosierdzia i pojednania. Życzę wam oraz waszym bliskim obfitych owoców Roku Jubileuszowego i z serca błogosławię.